

Sygn. akt III C 11/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Dietkow

Protokolant: Iwona Rogala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2016 roku w W.

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) Spółce z Ograniczoną Odpowiedzialnością Spółce Komandytowej z siedzibą w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy jakim jest zaopatrzone w klauzulę wykonalności wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Lublinie z 18 października 2000 roku wydany w sprawie sygn. akt IX GC 973/00 z powództwa (...) W. Technika (...), (...) Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością z siedzibą w W., na podstawie którego powódka jest zobowiązana do zapłaty pozwanemu kwoty 157.994,74 PLN z odsetkami w wysokości 21% w stosunku rocznym od 24 lipca 2000 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 15.502,70 PLN tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 12.392,00 PLN (dwanaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III C 11/13

UZASADNIENIE

Powódka M. C. w pozwie z 28 grudnia 2012 roku wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jakim jest zaopatrzone w klauzulę wykonalności wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Lublinie z 18 października 2000 roku wydany w sprawie sygn. akt IX Gc 973/00 z powództwa (...) W. Technika (...), (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o zapłatę, na podstawie którego powódka M. C. zobowiązana jest do zapłaty pozwanemu kwoty 157.994,74 PLN z odsetkami w wysokości 21% w stosunku rocznym od 24 lipca 2000 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 15.502,70 PLN tytułem zwrotu kosztów procesu, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w P., następca prawny (...) W. Technika (...), (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

M. C. i D. C. zawarli związek małżeński 17 czerwca 1989 roku – bezsporne. Do 20 maja 2004 roku obowiązywał pomiędzy nimi małżeński ustrój majątkowy, od dnia 21 maja 2004 roku małżonkowie wyłączyli wspólność ustawową majątkową małżeńską ustanawiając rozdzielność majątkową – dowód - umowa majątkowa małżeńska k. 157-158. D. C. od 1997 roku świadczy usługi hydrauliczne działając pod firmą (...) usługi hydrauliczno-remontowe, handel

D. C. – dowód - zeznania świadka D. C. k. 277. Na potrzeby prowadzonej działalności D. C. nabywał od (...) W. Technika (...), (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. towary – dowód – sprzedaż towarów objęta fakturami k. 29-116. Początkowo D. C. regularnie płacił za zakupiony towar – okoliczność niesporna. W tym okresie D. C. świadczył usługi na rzecz Zakładu Remontowo – Budowlanego (...) – zeznania świadka D. C. k. 277. R. L. prowadzącego Zakład Remontowo Budowlany (...) łączyła umowa o wykonanie robót z PAN (...) – okoliczność niesporna. D. C. był podwykonawcą R. L. i wykonywał usługi hydrauliczne bezpośrednio na rzecz (...) PAN (...) – dowód - zeznania świadka D. C. k. 277. (...) PAN (...) przestała płacić za usługi, a w konsekwencji D. C. przestał płacić pozwanemu za zakupiony towar – dowód - zeznania świadka k. 277. D. C. zawarł 28 grudnia 1998 roku z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu od Zakładu Remontowo – Budowlanego (...) w wysokości 125.701,59 PLN – dowód - umowa przelewu wierzytelności k. 14-15. D. C. zawarł 28 grudnia 1998 roku z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu od PAN (...) w wysokości 125.701,59 PLN – dowód – umowa k. 16-17. Na podstawie umów zawartych 28 grudnia 1998 roku (...) W. Technika (...), (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nabył wierzytelność, jaka przysługiwała KAP usługi hydrauliczno remontowe – handel D. C. w wysokości 125.701,59 PLN od Zakładu Remontowo – Budowlanego (...), a jednocześnie od PAN (...) – dowód - umowy k. 14-17. D. C. przelewu wierzytelności dokonał „nieodwołanie, zrzekając się prawa potrącenia w stosunku do Inwestora i zobowiązując inwestora do zapłaty ceny bezpośrednio na konto (...) sp. z o.o.” – dowód - umowy przelewu wierzytelności k. 14-17. Dodatkowo w umowach strony zastrzegły, że ostateczne rozliczenie zadłużenia dokonane zostanie 15 lutego 1999 roku i po tym terminie (...) sp. z o.o. ujawni cesję oraz wystąpi na drogę sądową – dowód - umowy przelewu wierzytelności k. 15, 17. D. C. nie brał udziału w postępowaniu toczącym się przeciwko niemu z powództwa (...) spółka z o.o. o zapłatę – dowód - zeznania świadka D. C. k. 277. Wyrokiem zaocznym z 18 października 2000 roku Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie sygn. akt IX GC 973/00 zasądził od D. C. na rzecz (...) W. Technika (...), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 157.994,74 PLN z odsetkami w wysokości 21 % w stosunku rocznym od 24 lipca 2000 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 15.502,70 PLN tytułem zwrotu kosztów procesu – dowód – wyrok k. 8-9. Postanowieniem z 17 września 2002 roku ten sąd nadał wyrokowi klauzulę wykonalności także przeciwko małżonce dłużnika – M. C. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową – dowód – postanowienie k. 10. Postanowieniem z 29 września 2008 roku sąd nadał prawomocnemu postanowieniu z 17 września 2002 roku klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w P., na którą przeszły uprawnienia dotychczasowego wierzyciela – dowód – postanowienie k. 11. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Otwocku Km 558/01 na podstawie tytułu wykonawczego wyroku zaoczonego Sądu Okręgowego w Lublinie z 18 października 2000 roku wydanego w sprawie o sygn. akt IX GC 973/00 wszczął 25 kwietnia 2003 roku egzekucję z nieruchomości dłużnika D. C. i jego żony M. C., położonej w miejscowości G. gm. W., dla której Sąd Rejonowy w Otwocku prowadzi księgę wieczystą numer (...) – dowód - zawiadomienie k. 125. Nieruchomość została sprzedana w drodze licytacji za cenę nie mniejszą niż 83.561,25 PLN na rzecz nabywcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – dowód - obwieszczenie k. 128, umowa sprzedaży k. 129-134. Jednocześnie toczyło się postępowanie egzekucyjne z samochodu należącego do D. C. za kwotę wywołania 5.000,00 PLN – obwieszczenie k. 127. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. powódka kupiła nieruchomość do majątku osobistego 11 stycznia 2008 roku za cenę 150.000,00 PLN – dowód - umowa sprzedaży Repertorium A numer (...) k. 129-134. Pieniądze na zakup tej nieruchomości powódka otrzymała od swojej najbliższej rodziny oraz od rodziny męża – dowód zeznania powódki protokół skrócony k. 355v, e-protokół (...):18:21-00:18:49 k. 356. Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P. powstał częściowo w wyniku przekształcenia (...) W. Technika (...), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a częściowo w wyniku połączenia – dowód - odpis KRS k. 285-294. Na wniosek pozwanego ponownie została wszczęta egzekucja przeciwko dłużnikowi D. C., w toku której komornik dokonał zajęcia z dniem 22 września 2011 roku nieruchomości należącej do powódki i egzekwowaniem kwoty 157.994,74 PLN tytułem należności głównej, 370.694,62 PLN tytułem odsetek, 11.721,60 PLN kosztów procesu, 101,85 PLN pozostałych kosztów z poprzedniej egzekucji, 3.600,00 PLN kosztów adwokackich powstałych w toku egzekucji oraz 56,00 PLN kosztów klauzuli wykonalności – dowód - zawiadomienie k. 12-13. O treści umowy majątkowej małżeńskiej zawartej przez powódkę i jej męża pozwany dowiedział się 16 września 2010 roku – dowód - potwierdzenie odbioru k. 159. D. C. 12 listopada 2012 roku złożył

pozwanemu oświadczenie o potrąceniu wierzytelności względem poprzednika prawnego pozwanego przysługującej mu od Zakładu Remontowo – Budowlanego (...) oraz PAN (...) – dowód – oświadczenie k. 19-20.

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Materiał dowodowy w sprawie stanowią dokumenty prywatne i urzędowe oraz zeznania świadka D. C. i zeznania powódki. Dokumenty prywatne zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokumenty urzędowe stosownie do art. 244 § 1 k.p.c. przy zachowaniu stosownej formy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zaprzeczenie prawdziwości dokumentu urzędowego i prywatnego zgodnie z art. 252 i art. 253 k.p.c. wymaga dowodu. Strony nie kwestionowały dokumentów złożonych do akt sprawy. Pozwany nie podnosił, aby dokumenty prywatne złożone przez powódkę były nieprawdziwe, czy też zawierały oświadczenia pochodzące od innych osób, niż te które je podpisały. Prawdziwość dokumentów urzędowych nie była poddawana w ogóle w wątpliwość. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. C.. Mimo zaangażowania w sprawę, osobistego interesu w korzystnym dla powódki rozstrzygnięciu świadek zeznawał o okolicznościach obiektywnie istniejących oraz o rozumieniu przez strony umów przelewu ich treści i woli stron przy ich zawarciu. Zeznania świadka K. R. okazały się nieprzydatne, świadek nie miał wiedzy co do istotnych okoliczności dotyczących postępowania. Sąd ocenił zeznania powódki jako wiarygodne. Swoją wiedzę o umowach zawartych pomiędzy jej mężem, a poprzednikiem prawnym pozwanego powódka uzyskała dopiero po wszczęciu ponownie postępowania egzekucyjnego, a ta okoliczność nie została zaprzeczona innymi dowodami w sprawie. Powódka reagowała emocjonalnie, rzetelnie przedstawiając swoją wiedzę na temat przebiegu toczących się postępowań egzekucyjnych oraz zobowiązania jej męża wobec poprzednika prawnego pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo powinno być rozpoznane w oparciu o przepis art. 840 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1691). Dlatego za datę decydującą o stosowaniu tak w postępowaniu klauzulowym, jak i w postępowaniu egzekucyjnym przepisów wprowadzonych ustawą nowelizującą należy uznać dzień powstania roszczenia rozumianego jako roszczenie materialnoprawne. Przed zmianą wprowadzoną ustawą z 17 czerwca 2004 roku przepis art. 840 § 1 k.p.c. miał następującą treść: **d**łużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia:

- 1) jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności;
- 2) jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy;
- 3) jeżeli małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz i te, z którymi mógł wystąpić jego współmałżonek.

Tak więc powództwo przeciwegzekucyjne oparte na art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu przed nowelizacją, która obowiązuje od 5 lutego 2005 roku pozwala jedynie na weryfikację tytułów wykonawczych na żądanie małżonka przeciwko któremu Sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c., jeżeli ten wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz i te, z którymi mógł wystąpić jego współmałżonek.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.p.c. i art. 232 k.p.c. na powódce ciążył obowiązek dowodu okoliczności uzasadniających pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Powódka wykazała, że przedmiotowa wierzytelność pozwanemu – wierzycielowi nie należy się, jak również wykazała, że zaspokojenie tej wierzytelności z majątku obecnie odrębnego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 41 § 3 k.r.o.). Przelewy

wierzytelności dokonane przez małżonka powódki D. C. na poprzednika prawnego pozwanego były skuteczne. Stosownie do treści art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W chwili zawarcia umowy, a więc 28 grudnia 1998 roku nie istniały przepisy mogące zniweczyć cel zawarcia umowy przelewu wierzytelności, zaś ciężar udowodnienia okoliczności, które mogłyby świadczyć o tym, że takie zastrzeżenie sprzeciwiałoby się umowie albo właściwości zobowiązania leży po stronie pozwanej. Zawarte przez D. C. oraz poprzednika prawnego pozwanego umowy świadczą o tym, że mąż powódki zbył przysługującą mu wierzytelność w kwocie 125.701,59 PLN. Postanowienia umów przelewu są zgodne z obowiązującymi w dacie ich zawarcia przepisami. Należy tutaj zauważyć, że wierzytelność objęta umową przechodzi na nabywcę przez sam fakt zawarcia umowy. Umowa ta może być w zasadzie zawarta w dowolnej formie. Mają tu zastosowanie przepisy ogólne Kodeksu cywilnego co do formy czynności prawnych - art. 75⁽¹⁾-77 i 79-80 k.c.. Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami (np. przedawnieniem) – tak Komentarz do art. 509 kodeksu cywilnego pod red. H. C., LexisNexis 2011. Cesja wierzytelności została dokonana przez D. C. z zamiarem zaspokojenia jego zobowiązania względem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. D. C. był podwykonawcą R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Remontowo – Budowlany (...), a który związany był umową świadczenia usług na rzecz PAN (...). Stąd D. C. zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego dwie umowy przelewu wierzytelności opiewające na tą samą kwotę, w celu egzekwowania należności przez nabywcę od R. L., bądź alternatywnie od PAN (...). Wbrew twierdzeniom pozwanego nie była to umowa przelewu na zabezpieczenie roszczeń. W treści umów nie wynika aby taki był cel umów, ani pozwany nie udowodnił, że strony nie ująwszy w treści zawartej w formie pisemnej umowy takie znaczenie umowom nadawały. Nie było żadnych przeszkód, aby skoro taka miała być wola stron, że dokonują przelewu wierzytelności na zabezpieczenie, znalazła odzwierciedlenie w treści umowy. Z dodatkowego postanowienia umowy wynika jedynie, że ostateczne rozliczenie zobowiązania D. C. względem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością odbędzie się na dzień 15 lutego 1999 roku, kiedy to nabywca wierzytelności wystąpi na drogę sądową w celu wyegzekwowania należności. Jednocześnie treść § 2 umowy przelewu wierzytelności w sposób jasny i oczywisty wskazuje na to, że D. C. zbył przysługującą mu wierzytelność na rzecz poprzednika prawnego pozwanego celem zwolnienia się z długu. Tym samym to pozwany obowiązana jest wykazać, że przelew ten był nieskuteczny a wierzytelność względem dłużnika D. C. istnieje. Pozwany nie zaoferował żadnych dowodów na okoliczność egzekwowania wierzytelności wynikającej z umowy przelewu. Jest oczywistym, że zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje – art. 516 k.c. Poprzednik prawny pozwanego nie podnosił przeciwko zbywcy zarzutu nie istnienia wierzytelności tylko potraktował zbywcę jako dłużnika i prowadził przeciwko niemu postępowanie o zapłatę w sprawie zakończonej wyrokiem zaocznym z 18 października 2000 roku. Zdaniem Sądu egzekwowane od D. C. świadczenie nie istniało od daty zawarcia umowy przelewu wierzytelności. Zarzut ten powinien być podniesiony w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Lublinie przez męża powódki, ale ten nie brał udziału w procesie. Oceniając skuteczność złożonego pozwanemu oświadczenia o potrąceniu stwierdzić należy, że w świetle zawartej umowy przelewu wierzytelności jest ono nieskuteczne. D. C. wyzbył się swojej wierzytelności na rzecz poprzednika prawnego pozwanego, a egzekwowane świadczenie zostało zaspokojone poprzez dokonanie przelewu. W ocenie Sądu powódka słusznie podnosi, że egzekwowane roszczenie jest pozwanemu nienależne w dochodzonej wysokości. Postępowanie egzekucyjne toczące się na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego doprowadziło do zbycia w drodze licytacji nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego małżonków C., z której komornik uzyskał kwotę 83.561,25 PLN oraz licytacji ruchomości - samochodu za 5.000,00 PLN. Przyjmując, że komornik sądowy część z tych kwot przeznaczył na pokrycie kosztów prowadzonej egzekucji to należność przysługująca ewentualnie pozwanemu powinna być dochodzona w niższej niż obecnie wysokości. Powódka słusznie podniosła, że zaspokojenie tej wierzytelności z majątku obecnie odrębnego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 41 § 3 k.r.o.). Zgodnie z art. 787 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do 20 stycznia 2005 roku tytułowi egzekucyjnemu, wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim, sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi, z ograniczeniem jednak jego odpowiedzialności do majątku

objętego wspólnością majątkową. Majątek wspólny zgodnie z art. 31 § 1 i 2 k.r.o. obejmuje przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej przez oboje małżonków lub jednego z nich. Z chwilą zawarcia umowy stanowiącej o rozdzielności majątkowej każdy z małżonków zachowuje majątek nabyty przed zawarciem umowy, jak i majątek nabyty później. Skuteczność umowy majątkowej względem osób trzecich ocenia się na zasadzie art. 47⁽¹⁾ k.r.o., zgodnie z którym małżonek może powoływać się względem innych osób na umowę majątkową małżeńską gdy jej zawarcie oraz rodzaj były tym osobom wiadome. Powódka kopię umowy majątkowej małżeńskiej przesłała pozwanemu 16 września 2010 roku. Nabycia przedmiotowej nieruchomości za środki pochodzące z jej majątku osobistego (darowizny pieniędzy od rodziny) dokonała do majątku osobistego 11 stycznia 2008 roku. Wszczęcie egzekucji 22 września 2011 roku na wniosek pozwanego z majątku osobistego powódki na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego było nieuprawnione. Egzekucja dotyczyła nie tylko stanu wiedzy pozwanego o umowie majątkowej zawartej pomiędzy małżonkami, ale przede wszystkim egzekucja z wierzytelności została skierowana do majątku osobistego powódki, jako jednego z małżonków, a zgodnie z art. 41 § 3 k.r.o. wierzyciel nie może żądać od tego małżonka zaspokojenia. Jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego – art. 5 k.c. żądanie zaspokojenia wierzyciela przez powódkę z nieruchomości, którą kupiła do majątku odrębnego od jej nabywcy, który z kolei nabył nieruchomość na licytacji w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko D. C. jako dłużnikowi i jego małżonce jako dłużnicze. Powódka zakupu nieruchomości od nabywcy dokonała po tym jak rodzina straciła dach nad głową, jej staraniami i za pieniądze pochodzące z majątku osobistego. Egzekucja obecnie skierowana do tego przedmiotu jest nadużyciem prawa podmiotowego przez pozwanego.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd uznał za dowiedzione przez powódkę istnienie przesłanek wynikających z treści art. 840 § pkt 3 k.p.c., decydujących o pozbawieniu w całości wykonalności co do powódki tytułu wykonawczego, jakim jest wyrok zaoczony Sądu Okręgowego w Lublinie z 18 października 2000 roku wydany w sprawie o sygn. akt IX GC 973/00 z powództwa (...) W. Technika (...), (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Pozwany przegrał w całości i powinien zwrócić powódce kwotę 12.392 PLN, na którą składając się: opłata od pozwu w kwocie 8.675,00 PLN, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.617,00 PLN wynikające z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku poz. 490), kwota 17,00 PLN tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz opłata 100,00 PLN od zażalenia.